

22120037

BULGARIAN A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
BULGARE A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
BÚLGARO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Thursday 10 May 2012 (morning)

Jeudi 10 mai 2012 (matin)

Jueves 10 de mayo de 2012 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.
- The maximum mark for this examination paper is *[25 marks]*.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est *[25 points]*.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es *[25 puntos]*.

Направете коментар на **един** от следните откъси:

1.

Мостът беше ударен от бомба в средата и тръбите, които минаваха под него, стърчаха в ръждясал, изпокъсан сноп. Не всички бяха изтръгнати, имаше някои останали и веднъж видях как Доси преминава на ръце по една от здравите тръби на отсрещния бряг за учудване и завист на случайните минавачи. Бях толкова отчаян и сигурен, че няма какво
5 повече да губя, че изобщо не се поколебах – хвърлих чантата, съблякох разпрания кожух и като се изкатерих по облицованото с камъни корито, се хванах за една тръба. Тя бе студена и хлъзгава и не можах да я обгърна съвсем добре с палци, защото беше доста дебела. Увиснах и премествайки ту едната, ту другата ръка, започнах да се придвижвам към средата на канала. Още в началото разбрах, че пръстите ми се хлъзгат и че ще мога да се задържа
10 само с върховно усилие, но вече беше късно – тръбата бе провиснала надолу и нямаше как да се върна обратно. Чувах, че водата шуми под краката ми, но не смеех да погледна, за да не ми се завие свят и да се изпусна в средата на течението. Гледах ръцете си и виждах, че се държа само на върховете на средните си пръсти. Отчаяно започнах да ритам с крака, закрепих се някак и направих още едно преместване. В този миг тръбата внезапно поддаде
15 под тежестта ми и аз се озовах до коленете в топлата, бучаща вода на канала. Цялото ми тяло избеднъж стана безчувствено от страх и погнаса и веднага започнах да ритам с всичка сила. Едната ми новичка обувка, може би защото не беше завързана добре изхвърча от крака ми и отплува надолу. Това намали теглото ми и аз някак си успях да направя още едно придвижване с ръце. Сега със силата, която страхът ми придаде, започнах да се
20 движа по-бързо и с последни сили се добрах до отсрещния бряг. Там се строполих на камъните без дъх. Като се посъвзех, видях, че пред лицето ми е седнал водният плъх и се опитва да надникне в очите ми. Страбчих една крива тел да го прогоня, но той само се отмести...

Любомир Канов, „Вълци в града“, *Вселената според Гуидо* (2009)

2.

ЗАВРЪЩАНЕТО НА ДУМИТЕ

В коритото на Старата река
са легнали изсъхнали езици.
Днес ложето на гладката вода
е грапаво от думи и къртици.

5 От Старата река остана име-
то надпис на очукана табела.
Ако оттам в душите ни попие,
Старата река ще е спасена.

10 Но трябва бавно-бавно да го помним
и а-то във гърлата да бълбука.
Да скрием смисъла му в триста стомни
и после плахо-плахо да ги счупим.

15 И нека влезе първо през очите
и към ума ни дълго да се стича,
да отлежи, да кипне през езика
и да го кажем, както се нарича.

И тука патосът се редуцира,
но независимо какво целиме:
старата река
20 ще заизвира -
през изговореното й
наново
име.

Милена Иванова-Андреева, „Нова българска поезия“, *Литературен Вестник* (2008)
